

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การพัฒนาคู่มือการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือบูรณาการกับโครงการภาษาอังกฤษ ที่มีต่อความพึงพอใจในการเรียน พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาดัชนีประสิทธิผลของคู่มือการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือบูรณาการกับโครงการภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สร้าง และพัฒนาขึ้น 2) เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจในการเรียนของนักเรียนก่อนเรียน และหลังเรียน 3) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนก่อนเรียน และหลังเรียน 4) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียน และหลังเรียน 5) เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจในการเรียน พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ที่มีความสามารถทางการเรียนต่างกัน (เก่ง ปานกลาง และอ่อน) ก่อนเรียน และหลังเรียน

สมมติฐานของการวิจัย 1) คู่มือการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือบูรณาการกับโครงการภาษาอังกฤษ สาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานของดัชนีประสิทธิผล (E.I) ตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป 2) ความพึงพอใจในการเรียนของนักเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 3) พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 4) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 5) นักเรียน มีความสามารถทางการเรียนต่างกัน (เก่ง ปานกลาง และอ่อน) มีความพึงพอใจในการเรียน พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ในกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายสามผงบ้านท่าบ่อ สำนักงานพื้นที่เขตการศึกษาประถมศึกษานครพนมเขต 2 จำนวน 14 โรงเรียน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 227 คน ซึ่งกลุ่มประชากรมีความเป็นเอกพันธ์คล้ายคลึง และเหมือนกัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านนาหนองหวาย สำนักงานพื้นที่เขตการศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา

2556 จำนวน 22 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งผู้วิจัย คาดว่าน่าจะเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีความเป็นตัวแทนที่ดีของประชากร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) เครื่องมือที่ใช้ในการ ทดลอง คือ คู่มือการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือบูรณาการกับโครงการภาษาอังกฤษ จำนวน 1 เล่ม 2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ 2.1) แบบวัดความพึงพอใจในการ เรียน เป็นแบบสอบถามแบบใช้มาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ต (Likert) แบ่งคำถาม ออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา ด้านผู้สอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านปัจจัย ส่งเสริมการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล 2.2) แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงาน กลุ่ม เป็นแบบสังเกตแบบใช้มาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ต (Likert) กำหนด รายการพฤติกรรมที่ต้องการวัด 4 ด้าน ได้แก่ การวางแผน การปฏิบัติงาน การประเมิน ตนเองและการปรับปรุงงาน และ 2.3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบ พรณัย ชนิดเลือกตอบ จำนวน 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

ดำเนินการวิจัยโดย ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ด้วยแบบวัดความพึงพอใจ ในการเรียน แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน ดำเนินการสอนให้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้คู่มือการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือบูรณาการกับ โครงการภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 32 ชั่วโมง ทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) ด้วยแบบวัดความพึงพอใจในการเรียน แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกันกับทดสอบก่อน เรียน แล้วนำคะแนนผลทดสอบไปวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : E.I.) สถิติทดสอบค่าที (t-test for Dependent Samples) การวิเคราะห์ ความแปรปรวนร่วมพหุคูณแบบทางเดียว (One- Way MANOVA) การวิเคราะห์ความ แปรปรวนร่วมแบบทางเดียว (One-Way ANCOVA) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ทางเดียว (One - Way ANOVA)

สรุปผลการวิจัย

หลังจากที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้คู่มือการเรียนรู้แบบร่วมมือ บูรณาการกับโครงการภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สรุปได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของคู่มือการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือบูรณาการกับโครงการ ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าร้อยละ 55

2. ความพึงพอใจในการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการ สอนด้วยคู่มือการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือบูรณาการกับโครงการภาษาอังกฤษ หลัง เรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับ การสอนด้วยคู่มือการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือบูรณาการกับโครงการภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับ การสอนด้วยคู่มือการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือบูรณาการกับโครงการภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ความพึงพอใจในการเรียน พฤติกรรมการทำงานกลุ่มและผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถทางการเรียนต่างกัน เมื่อได้รับการสอนด้วยคู่มือการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือบูรณาการกับโครงการ ภาษาอังกฤษ โดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อ แยกเป็นรายด้าน พบว่ามีความแตกต่างกัน 2 ด้าน ได้แก่

1. ความพึงพอใจในการเรียน

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

และไม่แตกต่างกัน 1 ด้าน คือ พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม แล้วนำ 2 ด้าน มาทำการ วิเคราะห์ (Post Hoc) ด้วยสถิติ Bonferroni แล้วพบว่า

5.1 นักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยความ พึงพอใจในการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มที่มี ความสามารถทางการเรียนเก่ง มีความพึงพอใจในการเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ ความสามารถทางการเรียนปานกลางและอ่อน และนักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถทางการ เรียนปานกลาง มีความพึงพอใจในการเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถทางการ เรียนอ่อน

5.2 นักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนต่างกัน มีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถทางการเรียนเก่ง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถทางการเรียนปานกลางและอ่อน และนักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถทางการเรียนปานกลาง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถทางการเรียนอ่อน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาความพึงพอใจในการเรียน พฤติกรรมการทำงานกลุ่มและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้คู่มือการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือบูรณาการกับโครงการภาษาอังกฤษ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยขออภิปรายผลใน 5 ประเด็น ตามสมมติฐานการวิจัย คือ 1) ดัชนีประสิทธิผลของคู่มือการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือบูรณาการกับโครงการภาษาอังกฤษ 2) ความพึงพอใจในการเรียน 3) พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม 4) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 5) เปรียบเทียบความพึงพอใจในการเรียน พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยคู่มือการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือบูรณาการกับโครงการภาษาอังกฤษ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ประสิทธิภาพของคู่มือการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการกับโครงการภาษาอังกฤษ

ค่าดัชนีประสิทธิผล E.I เท่ากับ 0.55 แสดงว่านักเรียนมีคะแนนเพิ่มขึ้นร้อยละ 55 เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1 แสดงว่า คู่มือการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือบูรณาการกับโครงการภาษาอังกฤษ มีประสิทธิภาพในการพัฒนาความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าคู่มือการจัดการเรียนรู้ที่สร้างและพัฒนาขึ้นได้ผ่านกระบวนการดำเนินการสร้างอย่างถูกต้อง โดยอาศัยหลักการจิตวิทยา และทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษ ดำเนินการสร้างอย่างเป็นขั้นตอน มีระบบและวิธีการที่เหมาะสม คือ ได้ศึกษาหลักสูตร คู่มือครู เนื้อหา ตัวชี้วัด ทฤษฎีการเรียนรู้ เทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผล ตลอดจนศึกษาวิธีการสร้างคู่มือการจัดการเรียนรู้ที่ดีมีแนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกันอย่างมีความหมาย และให้ผู้เรียนเรียนรู้เนื้อหาผ่านสื่อ

การเรียนรู้ที่หลากหลาย กิจกรรมที่แปลกใหม่ มีความน่าสนใจ และได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม ซึ่งนักเรียนหรือปานกลางที่เข้าใจเนื้อหาที่เรียนได้ดีจะช่วยอธิบายให้สมาชิกในกลุ่มให้เข้าใจเนื้อหาตรงกัน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันทั้งด้านการเรียนและกิจกรรมภายในกลุ่ม มีการแข่งขันระหว่างกลุ่ม นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมเต็มความสามารถเพราะคิดว่า ตนเป็นคนสำคัญคนหนึ่งของกลุ่ม ผู้เรียนมีความสนใจการเรียนมากขึ้น มีความสุข สนุกสนานกับกิจกรรมที่ทำ รู้สึกไม่เครียดในการปฏิบัติกิจกรรม ทำให้บรรยากาศในการเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้ ประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีสื่อประกอบ การเรียนรู้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน มีคำอธิบายเนื้อหาชัดเจน จึงทำให้นักเรียนที่เรียนโดยใช้คู่มือการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือบูรณาการกับโครงการภาษาอังกฤษ มีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ดี สามารถทำใบงาน และทำแบบทดสอบย่อยในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ได้ด้วยความเข้าใจ และคะแนนอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์สอดคล้องกับสุวิทย์ มูลคำ (2547, หน้า 58) ที่กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีและวิธีการสอนที่ดีที่เกิดจากการผสมผสานความรู้และจิตวิทยาการศึกษา ทำให้ครูมีความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้ให้เป็นไปตามเป้าหมาย และนำไปสู่จุดมุ่งหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของกิมยานนท์ วังคะฮาด (2555, หน้า 167) ได้ศึกษาการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะ ทักษะการเขียนลายไทยพื้นฐาน และความพึงพอใจต่อวิชาศิลปะไทยจากการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนลายไทยพื้นฐานร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 ผลการวิจัยพบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : E.I) เท่ากับ 0.67 คิดเป็นร้อยละ 67 อันเนื่องมาจากรูปแบบการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน กิจกรรมและขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการเรียนนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐนันท์ สาราญสุข (2555, หน้า 160) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถทางการคิดวิเคราะห์ และเจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : E.I) เท่ากับ 0.60 คิดเป็นร้อยละ 60 ซึ่งหมายถึงนักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 60

2. ความพึงพอใจในการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยคู่มือการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือบูรณาการกับโครงการ ภาษาอังกฤษ

จากการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยคู่มือการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือบูรณาการกับโครงการภาษาอังกฤษ มีความพึงพอใจในการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเหตุผลดังนี้ 1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ให้ตอบสนองความต้องการของนักเรียน โดยคำนึงถึงหลักทฤษฎีสำหรับการสร้างความพึงพอใจ ได้แก่ ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์ (Maslow 's Hierarehy of Needs) มาสโลว์ (Maslow, 1970) ซึ่งสรุปได้ว่า ความต้องการทั้ง 5 ชั้น ของมนุษย์มีความสำคัญไม่เท่ากัน บุคคลแต่ละบุคคลจะปฏิบัติตนให้สอดคล้องกับการบำบัดความต้องการในแต่ละขั้นที่เกิดขึ้น การมุ่งใจตามทฤษฎีนี้จะต้องพยายามตอบสนองความต้องการของมนุษย์ ซึ่งมีความต้องการลำดับขั้นที่แตกต่างกันไป และความต้องการในแต่ละขั้น จะมีความสำคัญแก่บุคคลมากน้อยเพียงใดนั้น ก็ขึ้นอยู่กับความพึงพอใจที่ได้รับจากการตอบสนองความต้องการในแต่ละลำดับขั้น สอดคล้องกับ แนวคิดของบลูม (Bloom, 1967, pp. 72-74) ซึ่งมีความเห็นว่า ถ้าสามารถจัดให้นักเรียนได้ทำพฤติกรรมตามที่ตนเองต้องการก็น่าจะคาดหวังได้แน่นอนว่านักเรียนทุกคนได้เตรียมใจสำหรับกิจกรรมที่ตนเองต้องการก็น่าจะคาดหวังได้แน่นอนว่านักเรียนทุกคนได้เตรียมใจสำหรับกิจกรรมที่ตนเองเลือกนั้นด้วยความกระตือรือร้นพร้อมทั้งความมั่นใจ เราสามารถเห็นความแตกต่างของความพร้อมด้านจิตใจได้ชัดเจนจากการปฏิบัติของนักเรียนต่องานที่เป็นวิชาบังคับกับวิชาเลือก หรือจากสิ่งนอกโรงเรียนที่นักเรียนอยากเรียน เช่น การขับรถยนต์ ดนตรีบางชนิด เกมหรืออะไรบางอย่างที่นักเรียนอาสาสมัคร และตัดสินใจได้โดยเสรีในการเรียน การมีความกระตือรือร้น มีความพึงพอใจและมีความสนใจเมื่อเริ่มเรียน จะทำให้นักเรียนเรียนได้เร็วและมีความสำเร็จสูง 2) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือบูรณาการกับโครงการภาษาอังกฤษ เป็นการจัดประสบการณ์ให้เกิดขึ้นโดยตรงกับตัวนักเรียน นักเรียนได้ทำงานเป็นกลุ่ม ระหว่างนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนต่างกัน ประกอบด้วยนักเรียนที่เรียนเก่ง ปานกลางและอ่อน ซึ่งนักเรียนที่เรียนเก่ง จะคอยช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อน แนะนำนักเรียนที่เรียนปานกลาง โดยมีครูคอยแนะนำ ซึ่งจะทำให้นักเรียนที่เรียนอ่อนและเรียนปานกลางมีความมั่นใจ มากกว่าที่จะ

ให้ครูคอยชี้แนะอยู่คนเดียว ได้ปรึกษาหารือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ตลอดจนนักเรียนได้ช่วยเหลือกันในการเรียน ทำให้นักเรียนเห็นคุณค่าของตนเองมากขึ้น นักเรียนมีความกระตือรือร้นสนใจการเรียน และสนุกกับการเรียนส่งผลให้เกิดแรงจูงใจในการเรียน สมาชิกในกลุ่มมีความสนใจที่จะทำงานร่วมกันมีความพึงพอใจในผลงานและกลุ่มที่เรียนอ่อนและเรียนปานกลางจะมีความภาคภูมิใจในผลงานที่ตนเองมีส่วนร่วม การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือบูรณาการกับโครงการภาษาอังกฤษ จะเป็นการทำให้การทำงานในกลุ่มมีความสามัคคี ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีการแข่งขันและมีการเปรียบเทียบกันระหว่างกลุ่ม มีการประกาศผล ซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจเป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนอยากเรียนรู้ อยากให้กลุ่มของตนเองชนะ ซึ่งเป็นสิ่งที่ส่งผลต่อความก้าวหน้าทางการเรียนที่สูงขึ้นและมีความพึงพอใจในกิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชีรนนท์ ตานนท์ (2543, หน้า 44) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนไค้หนู่น อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 12 คน โดยโครงการ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการทำโครงการภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดีมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของดวงสมร เหลลราช (2555, หน้า 234) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ และความพึงพอใจต่อการเรียน โดยใช้คู่มือการจัดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD ร่วมกับการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ศูนย์เครือข่ายสถานศึกษาตำบลหนองสนม ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจต่อการเรียนโดยภาพรวมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านน้ำบูน ที่เรียนโดยใช้คู่มือการจัดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD ร่วมกับการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ อยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของวิคเคอร์ (Whicker, 1999, pp. 1951-A) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือและการให้รางวัล ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 เรียนรู้แบบร่วมมือและได้รางวัลเป็นกลุ่ม กลุ่มที่ 2 เรียนรู้แบบร่วมมือและได้รางวัลเป็นรายบุคคล และกลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มควบคุม ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน และนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีความพึงพอใจในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์สูงกว่ากลุ่มควบคุม

3. พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยคู่มือการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือบูรณาการกับโครงการ ภาษาอังกฤษ

จากการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยคู่มือการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือบูรณาการกับโครงการภาษาอังกฤษ มีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 3 แสดงให้เห็นว่า การใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือบูรณาการกับโครงการภาษาอังกฤษ นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม มีกระบวนการของการปฏิสัมพันธ์ ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการเสนอความคิดเห็นต่างๆ มีการช่วยเหลือกัน ทำงานอย่างเป็นขั้นตอน นักเรียนมีความกระตือรือร้นและสนใจในการเรียนรู้มาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะลักษณะ และขั้นตอนของการเรียนรู้แบบร่วมมือบูรณาการกับโครงการภาษาอังกฤษ เป็นเทคนิคการสอนที่ใช้กระบวนการทำงานกลุ่มโดยยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปริญญาภรณ์ ปัญญาอมรวัฒน์ (2543, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใจทฤษฎีปัญหาคณิตศาสตร์ และพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใจทฤษฎีปัญหาคณิตศาสตร์หลังได้รับการสอน โดยการจัดกิจกรรมแบบร่วมมือสูงกว่าก่อนได้รับการสอนและมีคะแนน นอกจากนี้ยังทำให้พฤติกรรมการทำงานกลุ่มผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 สอดคล้องกับ งานวิจัยของสุดศิริ ศิริคุณ (2543, หน้าบทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้กลวิธีการเรียนแบบร่วมมือด้วยโปรแกรม ซี ไอ อาร์ ซี (CIRC) เพื่อพัฒนาความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า การใช้กลวิธีการเรียนแบบร่วมมือด้วยโปรแกรม ซี ไอ อาร์ ซี (CIRC) ส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษดีขึ้น โดยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านเนื้อหา ด้านการเรียบเรียงและด้านคำศัพท์สูงขึ้น นอกจากนี้ยังทำให้พฤติกรรมการทำงานกลุ่มอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประนอม ไชยวิจิต (2544, หน้า 53) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า การพัฒนาทักษะการเรียนภาษาอังกฤษ ทั้งในด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ กลไกการเขียนเนื้อหาและการเรียบเรียงมีส่วนกระตุ้นให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมการทำงานอย่างเป็นกลุ่ม ช่วยเหลือกัน แสวงหาความรู้ และเครื่องมือในการช่วยกันเรียนทักษะภาษาอังกฤษมากขึ้น สอดคล้องกับ งานวิจัยของ

วงเดือน ปอศิริ (2546, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะการฟัง การอ่าน การเขียนและการพูด สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม นอกจากนี้ยัง พบว่า นักเรียนมีทักษะการทำงานกลุ่มดีขึ้นอีกด้วยและสอดคล้องกับงานวิจัยของชัชวาล แสงจักรวาล (2551, หน้า 82-83) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือแบบผสมผสานการอ่านและการเขียนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้อย่างร่วมมือแบบผสมผสานการอ่านและการเขียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการสอนโดยใช้รูปแบบร่วมมือ นักเรียนเกิดความพยายามที่จะช่วย เหลือซึ่งกันและกันและตระหนักว่าตนสามารถช่วยกลุ่มได้ โดยการพัฒนาการเรียนของตนให้ดีขึ้นกว่าเดิม เพื่อให้กลุ่มได้คะแนนสูงขึ้นและได้รับรางวัล และค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการทำงานกลุ่มโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ดีมาก และนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของทรูฮิลโล (Trujillo, 1999, pp. 2009-A) ได้ศึกษาวิจัย ทักษะคิดของนักเรียนที่มีต่อการจัดทำโครงการคณิตศาสตร์ ความชอบในการเรียน การแสดงออกต่อโครงการ ครู เพศชาย - เพศหญิง และมีความสัมพันธ์กับเจตคติของนักเรียนที่มีต่อโครงการหรือไม่ ในการศึกษาได้ทดสอบสมมติฐานของการศึกษาจำนวน 17 ข้อ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 304 คน ได้ตอบแบบสำรวจเจตคติ แบบสำรวจเกี่ยวกับความวิตกกังวลในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และรูปแบบการเรียนรู้ ผลการศึกษาพบว่า ความแตกต่างทางสถิติในด้านเจตคติที่ จะทราบได้เพราะนักเรียนส่วนใหญ่มีเจตคติทางบวกต่อโครงการ มีความแตกต่างเพียงเล็กน้อยในเจตคติ สัดส่วนเชิงคุณภาพของการศึกษาครั้งนี้พบว่า นักเรียนร้อยละ 61 มีเจตคติทางบวกต่อโครงการและเต็มใจที่จะเข้าเรียนในวิชาอื่นที่ใช้วิธีสอนแบบโครงการ นักเรียนร้อยละ 40 กล่าวว่าพวกเขาชื่นชมการทำงานเป็นกลุ่ม

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยคู่มือการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือบูรณาการกับโครงการภาษาอังกฤษ
จากการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยคู่มือการเรียนรู้อย่างร่วมมือ บูรณาการกับโครงการภาษาอังกฤษ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 4 เนื่องจาก 1) การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นการสอนที่ใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ภายในกลุ่มเดียว กัน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น แนะนำ อธิบาย หรือสอนให้สมาชิกในกลุ่มได้เข้าใจด้วยกันเปิดโอกาสให้สมาชิกในกลุ่มได้ใช้ความสามารถปรึกษาหารือกันและนักเรียนที่เรียนเก่งได้มีโอกาสได้ช่วยเหลือเพื่อน ที่เรียนอ่อน ทำให้นักเรียนที่เรียนอ่อนได้เข้าใจเนื้อหายิ่งขึ้น ซึ่งทำให้คะแนนของกลุ่มดีขึ้น สมาชิกทุกคนจะรับผิดชอบในความสำเร็จของกลุ่มร่วมกัน ความสำเร็จของแต่ละบุคคลคือความสำเร็จของกลุ่ม จึงก่อให้เกิดบรรยากาศที่ดีต่อการเรียนรู้ หลังจากการทดสอบย่อยนักเรียนนักเรียนจะทราบระดับความสามารถของกลุ่มของตนเองทันที ทำให้ทราบว่าคนใดมีจุดบกพร่องตรงไหน สมาชิกทุกคนในกลุ่มจะช่วยกันรับผิดชอบช่วยแก้ไข คนที่ได้คะแนนมากจะเอาใจใส่ในการเรียนมากยิ่งขึ้นเพื่อให้ตนเองและกลุ่มได้คะแนนสูงกว่ากลุ่มอื่น ส่วนคนที่ได้คะแนนน้อยในการทดสอบก็จะเกิดความพยายามในการเรียนรู้มากขึ้นเพราะความสำเร็จของกลุ่มไม่ได้ขึ้นอยู่กับสมาชิกคนใดคนหนึ่งเท่านั้นแต่จะขึ้นอยู่กับความสำเร็จของทุกคนในกลุ่มส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ สลาวิน (Slavin, 1990, pp. 42-43) ที่ว่านักเรียนที่เรียนเก่งจะรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า มีประโยชน์ต่อกลุ่ม เพราะสามารถช่วยเหลือให้สมาชิกเข้าใจเนื้อหาในหน่วยการเรียนรู้ได้มากขึ้น เด็กปานกลางและเด็กอ่อนก็จะรู้สึกอบอุ่นและสบายใจที่ตนมีเพื่อนที่เก่งคอยให้ความช่วยเหลือและเรียนทันเพื่อน ผลจากการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่ม จะพัฒนาทักษะทางสังคม นักเรียนจะรู้สึกถึงคุณค่าของตนเองมากขึ้น เกิดความมั่นใจในตนเอง ทุกคนมีบทบาทต่อการประสิทธิผลสำเร็จของกลุ่มเท่ากัน สอดคล้องกับงานวิจัยของชัชวาล แสงจักรวาล (2551, หน้า 82) ได้ศึกษาผลของการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบผสมผสานการอ่านและการเขียน ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบผสมผสานการอ่านและการเขียน พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของอนิษฐา อุ่นชัย (2551, หน้า 99) ได้ศึกษาผลของการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ดีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ เจตคติและพฤติกรรมการความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโสกแมว อำเภอธัญพนม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนมเขต 1 จำนวน 25 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียน มี

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของเพ็ญศรี เคนไชยวงศ์ (2553, หน้า 110-111) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ รายวิชาสังคมศึกษา สาระหน้าที่พลเมืองวัฒนธรรมและการดำเนินชีวิตในสังคม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มนักเรียนตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนธาตุนารายณ์วิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศงขลาเขต 1 จำนวน 48 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สอดคล้องกับงานวิจัยของกัลยรัตน์ คำทะเนตร (2556, หน้า 177) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดฝึกประสบการณ์ การณ์การเรียนรู้แบบ 4 MAT ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ความพึงพอใจในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านโพธิ์วัฒนาวิทยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 35 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ โคเฮน อลิซาเบท (COHEN, ELIZABETH G, 1994, pp. 378-A) ได้ศึกษาวิเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดชั้นเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ซึ่งผลการ วิจัยส่วนใหญ่สอดคล้องกันว่า การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ เป็นวิธีการหนึ่งที่เหมาะสมสำหรับนักเรียน เพราะสามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของนักเรียน ช่วยลดการขัดแย้งและการแข่งขันของสมาชิกในห้องเรียน รวมทั้งก่อให้เกิดแรงจูงใจภายในที่จะเรียนรู้ จะเห็นได้ว่าการร่วมมือกันเรียนรู้เป็นวิธีการเรียนการสอนที่ช่วยให้เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่จัดขึ้น นักเรียนจะช่วยเหลือกัน ร่วมมือกันโดยมีวัตถุประสงค์เดียวกัน นักเรียนเก่งในกลุ่มที่ช่วยเพื่อนได้ ก็จะพัฒนาทักษะในการถ่ายทอดความรู้ของตนเองให้เกิดความเข้าใจชัดเจนยิ่งขึ้น นักเรียนอ่อนสามารถเรียนรู้ได้จากเพื่อนเช่นกัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะส่งผลถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็ก

2) การจัดการเรียนการสอนแบบโครงงาน ภาษาอังกฤษ เป็นวิธีการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ร่วมมือกันทำงาน ไม่ใช่การแข่งขัน เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาและทักษะทางภาษาอังกฤษมาใช้ได้อย่างเป็นรูปธรรมโดยนักเรียนสามารถเลือกเรื่องที่สนใจในการศึกษา ทำการศึกษาค้นคว้า ลงมือปฏิบัติและตัดสินใจในการเลือกวิธีทำงานด้วยตนเอง ใช้วิธีการแสวงหาความรู้ด้วยตัวเองจากทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อการศึกษาค้นคว้าหาคำตอบที่

ตนเองสงสัยหรือทำการศึกษา โดยมีครูเป็นผู้คอยให้คำปรึกษาและแนะนำนักเรียน เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของวิไล พลเยี่ยม (2552, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนการสอนแบบโครงการ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบัวขาว (วันครู2500) อำเภอภูผินารายณ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์เขต 3 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนการสอนแบบโครงการ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติระดับ .01

5. การเปรียบเทียบความพึงพอใจในการเรียน พฤติกรรมการทำงาน กลุ่มและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจในการเรียน พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วย คู่มือการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือบูรณาการกับโครงการภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนต่างกันหลังเรียนจะมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 5 คือ ความพึงพอใจในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยคู่มือการเรียนรู้แบบร่วมมือบูรณาการกับโครงการภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียน เก่ง ปานกลาง และอ่อน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน ที่มีความสามารถทางการเรียนต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 5 และในกรณีที่มีความแตกต่างกัน ได้ทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่า

5.1 นักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนเก่งมีความพึงพอใจในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนปานกลาง และนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนปานกลางมีความพึงพอใจในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนอ่อน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์ (Maslow 's Hierarehy of Needs) มาสโลว์ (Maslow, 1970) ที่สรุปว่า ความต้องการทั้ง 5 ชั้นของมนุษย์ ได้แก่ 1. ความต้องการทางร่างกาย 2. ความต้องการความปลอดภัยหรือความมั่นคง 3. ความต้องการทางสังคม 4. ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องนับถือ และ 5. ความต้องการความสำเร็จในชีวิต มีความ สำคัญไม่เท่ากัน บุคคลแต่ละบุคคลจะปฏิบัติตนให้สอดคล้องกับการบำบัดความ

ต้องการในแต่ละชั้นที่เกิดขึ้น การจูงใจตามทฤษฎีนี้จะต้องพยายามตอบสนองความต้องการของมนุษย์ ซึ่งมีความต้องการลำดับชั้นที่แตกต่างกันไป และความต้องการในแต่ละชั้น จะมีความสำคัญแก่บุคคลมากน้อยเพียงใดนั้น ก็ขึ้นอยู่กับความพึงพอใจที่ได้รับจากการตอบสนองความต้องการในลำดับชั้น ดังนั้น การที่จะสร้างความพึงพอใจในการศึกษาเล่าเรียน ของนักเรียนแต่ละคนให้มากเท่ากัน จะต้องพัฒนาองค์ประกอบต่างๆ เหล่านี้ คือ คุณสมบัติของครู เนื้อหา วิธีสอน กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผลของครูให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อสร้างความสุขในการเรียนให้กับนักเรียน ให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจ มีความรักและความกระตือรือร้นในการเรียน

5.2 นักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนต่างกัน เมื่อได้รับการสอนด้วยคู่มือการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือบูรณาการกับโครงการภาษาอังกฤษ มีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเนื่องมาจากการเรียนด้วยคู่มือการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือบูรณาการกับโครงการภาษาอังกฤษ เป็นการเรียนโดยมีการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มย่อย นักเรียนได้ช่วยเหลือและทำงานร่วมกัน นักเรียนที่เก่ง เมื่อได้ให้คำแนะนำเพื่อนในกลุ่มก็ถือได้ว่าเป็นการทบทวนความรู้และทำให้จำเรื่องที่เรียนได้ดียิ่งขึ้นและมีความภาคภูมิใจในการได้ให้ความช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่มและนักเรียนที่มีความ สามารถปานกลาง และอ่อนก็มีความภาคภูมิใจในผลงานที่ตนเองมีส่วนร่วม และเห็นคุณค่าของตนเองมากขึ้นสนุกสนานกับการเรียนส่งผลให้เกิดทักษะการทำงานกลุ่มที่ดี นอกจากนี้ยังช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความรัก ความสามัคคีกันภายในกลุ่ม ได้มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน จากการอธิบายเนื้อหาที่เรียนและการทำงานร่วมกันภายในกลุ่ม ส่งผลให้นักเรียนที่มีความ สามารถทางการเรียนต่างกัน มีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยดังกล่าว ยังสอดคล้องกับคำกล่าวของทิสนา แคมมณี (2545, หน้า 12-13) เกี่ยวกับองค์ประกอบที่สำคัญในการทำงานเป็นกลุ่ม ว่าการทำงานเป็นกลุ่มหรือเป็นทีมของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งจะมีประสิทธิภาพน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับ องค์ประกอบที่ถือได้ว่าเป็นหัวใจของการทำงานร่วมกัน มี 3 องค์ประกอบหลัก คือ 1. องค์ประกอบด้านผู้นำกลุ่ม กลุ่มใดขาดผู้นำก็ยากที่จะทำงานให้เป็นผลสำเร็จเพราะขาดแกนกลางที่สำคัญที่จะเป็นฟันเฟืองในการช่วยให้กลุ่มดำเนินงาน 2. องค์ประกอบด้านบทบาทสมาชิกกลุ่ม หากสมาชิกกลุ่มทุกคนตระหนักในความสำคัญของตนและพยายามปฏิบัติตนในการทำงานในฐานะสมาชิกที่ดีของกลุ่ม การดำเนินงานของกลุ่มก็จะสามารถประสบผลสำเร็จได้อย่าง

รวดเร็ว 3. องค์ประกอบด้านกระบวนการทำงาน กลุ่มใดก็ตามหากมีผู้นำที่ดีมีสมาชิกกลุ่มที่เข้าใจและช่วยกลุ่มตามบทบาทหน้าที่ของตนอย่างเต็มใจแล้ว กลุ่มนั้นก็มีความมั่นใจที่จะดำเนินไปได้ดี ดังนั้น ถ้าสมาชิกทุกคนในกลุ่มมีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของการทำงานตรงกัน รู้จักบทบาทหน้าที่ในการทำงาน สื่อความหมายและประสานงานที่ชัดเจน ก็จะส่งผลให้แต่ละคนมีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มไม่แตกต่างกัน

5.3 นักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนสูงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนปานกลาง และนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนปานกลางมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนอ่อน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องมาจากนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนสูง สามารถรับรู้สิ่งใหม่ๆ ได้อย่างรวดเร็ว จัดจำสิ่งต่างๆ ได้อย่างแม่นยำ รวมทั้งนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ได้ดีกว่าผู้ที่มีความสามารถทางการเรียนอ่อน เมื่อได้รับการเรียนด้วยคู่มือการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือบูรณาการกับโครงงานภาษาอังกฤษ มีการวัดผลด้านความรู้ ความเข้าใจ การนำไปใช้ และการวิเคราะห์ ทำให้นักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนสูง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า เพราะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนแต่ละคนขึ้นอยู่กับความสามารถทางการเรียน ร้อยละ 50-60 ขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพและลักษณะนิสัยทางการเรียนที่ดี ร้อยละ 30-40 และขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อม ร้อยละ 10-15 (Manddox, 1963 อ้างถึงในธีรพงษ์ เอี่ยมยัง, 2548, หน้า 112) สอดคล้องกับงานวิจัยของธีรพงษ์ เอี่ยมยัง (2548, หน้า 111) ได้ศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการเรียนและรูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บ 2 รูปแบบ ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 วิชาดิจิทัลเบื้องต้น ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนสูงจะมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปได้ว่า การเรียนการสอนโดยใช้คู่มือการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือบูรณาการกับโครงงานภาษาอังกฤษ เปิดโอกาสให้นักเรียนมีอิสระในการเรียน และมีปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ก่อให้เกิดความรู้สึกร่วมกันอันหนึ่งอันเดียวกันภายในกลุ่ม สร้างความพึงพอใจในกิจกรรมการเรียนรู้และช่วยพัฒนาความก้าวหน้าทางการเรียนที่สูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การเรียนด้วยคู่มือการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือบูรณาการกับโครงการภาษาอังกฤษ สามารถช่วยพัฒนาความพึงพอใจในการเรียน พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นได้ ดังนั้น ครูผู้สอนควรนำเอารูปแบบนี้ไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง โดยคำนึงถึงเนื้อหาสาระที่มีความเหมาะสมที่จะสามารถนำมาใช้ได้ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาความพึงพอใจในการเรียนพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ให้นักเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง และนำไปใช้ในการศึกษาต่อได้

1.2 ในระหว่างการเรียนรู้การสอน ครูควรให้การเสริมแรงทางบวกเป็นระยะๆ แก่กลุ่มที่มีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มร่วมกันเป็นอย่างดี และกลุ่มที่เรียนได้ประสบผลสำเร็จในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ โดยครูคอยให้กำลังใจ และเป็นທີ່ปรึกษาที่ดี

1.3 ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามคู่มือการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือบูรณาการกับโครงการภาษาอังกฤษ ครูควรให้ความสำคัญกับนักเรียนเท่าๆ กัน โดยจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนทุกคนได้แสดงออกถึงความสามารถของตนที่แตกต่างกัน ใช้วิธีการให้คนเก่งยอมรับคนอ่อนหรือปานกลาง ทำให้คนอ่อนเกิดความมั่นใจ และเห็นคุณค่าของตนเอง

1.4 สำหรับครูผู้สอนในโรงเรียนที่มีบริบทของสถานศึกษาด้อยกว่าบริบทของโรงเรียนที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา สามารถนำเอาคู่มือการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือบูรณาการกับโครงการภาษาอังกฤษไปประยุกต์ใช้ได้ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง และพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการนำคู่มือการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือบูรณาการกับโครงการภาษาอังกฤษ ไปทดลองใช้เพื่อเปรียบเทียบตัวแปรตามอื่นๆ เช่น การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ความคิดสร้างสรรค์ ความคงทนในการเรียนรู้ พฤติกรรมความรับผิดชอบ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และเจตคติต่อการเรียน

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัย ผลการใช้คู่มือการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ บูรณาการกับโครงการภาษาอังกฤษ ในสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษกับนักเรียนระดับชั้น อื่นๆ เพื่อจะได้ข้อสรุปที่ครอบคลุมและชัดเจนยิ่งขึ้น

2.3 ควรมีการศึกษาวิจัย ผลการใช้คู่มือการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ บูรณาการกับโครงการ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ ว่าจะได้ผลประการใด เพื่อเป็น แนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.4 ควรมีการนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบอื่นๆ มาบูรณาการร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี